

מטעמי תורת זילים

פרשת קדושים – איסור לבישת שעטנז

התורה ציותה להיזהר מלבישת בגד העשוי מצמר ופשתים יחדיו שנאמר "וּבְגֵד כְּלָאִים שְׁעִטְנָז לֹא יַעֲלֶה עֲלֶיךָ" (ויקרא יט, יט) והוסיפה לצוות על האיסור שנאמר "לֹא תִלְבַּשׁ שְׁעִטְנָז צֶמֶר וּפְשֵׁתִים יַחְדָּו" (דברים כב, יא). וכל כך חמור איסור השעטנז, עד שהרואה את חברו וידוע שהוא לובש בגד העשוי מצמר ופשתן יחדיו, צריך לקרוע את בגדו מעליו אפילו שהוא נמצא בשוק ובלי הבגד הזה הוא יתבוה בעיני הבריות (רמב"ם הלכות כלאים פרק עשירי סעיף כט, שו"ע יורה דעה סימן סו).

ויש להתבונן, מדוע התורה הקדושה החמירה כל כך והזהירה את עם ישראל לא ללבוש בשום אופן בגדים העשויים מצמר ופשתן יחדיו?

הצמר הוא מצד הקדושה והפשתן הוא מצד הטומאה ואין לערבם יחד

הצמר הוא 'מרכבה' לקדושה, לכן צמר הוא ראשי תיבות של שלשה ממלאכי השרת צוריאל מיכאל רפאל (שתי ידות' לר' אברהם חזקוני פרשת בראשית ד"ה ואקדים מה שאחז"ל, 'בית א-ל' לר' אברהם חמוי על דיני ידיו הגדול בביאור 'לבשנו שעטנז'), והוא רומז למדת הרחמים (מצודת דוד' להרדב"ז מצוה רלה ד"ה סוד כלאי בגדים, 'מאה שערים' על טעמי המצוות המיוחס לרקנאטי מצוה תשעה וחמשים ד"ה ועל דרך האמת). ואילו הפשתן רומז למדת הדין (מצודת דוד' להרדב"ז מצוה רלה ד"ה סוד כלאי בגדים, 'אור החמה' על זוהר קדושים דף פו ע"א ד"ה 'לובש הכהן' ממחרתיו, 'מאה שערים' על טעמי המצוות המיוחס לרקנאטי מצוה תשעה וחמשים ד"ה ועל דרך האמת) ובא מצד הסטרא אחרא (זוהר פרשת קדושים דף פו ע"ב ד"ה מלה דא, 'מעשה רוקח' לר' אלעזר רוקח על המשניות מסכת בבא קמא דף עו ע"ב ד"ה ובוה נבא לבאר) וכוחות הטומאה ('בית א-ל' לר' אברהם חמוי על דיני ידיו הגדול בביאור 'לבשנו שעטנז') שהם הס"מ ואשתו הלילי' הממונים על 'הפשתן' (שתי ידות' פרשת בראשית ד"ה ואקדים מה שאחז"ל).

מטעם זה הוא נקרא בשם 'פשתן', כי ליליית עולה בגמטריא ת"פ כנגד ארבע מאות ושמונים מחנות טומאה שיש לה, ועוד לס"מ יש שנייה מחנות טומאה שהם שלש מאות חמשים וחמש כמספר ימות השנה לפי מנין הלבנה, שבכל יום ויום מתחדש כוח הטומאה בעולם. אמנם מה שישראל משכימים לקום בשני ימי ראש השנה, יום הכיפורים, הושענא רבא ותשעה באב – על ידי כן הם מכניעים אותו בחמישה ימים הללו, ונשאר לו ש"ן ימים בשנה לחדש בהם את כוח הטומאה. ועל זה נאמר "שְׁנֵי יָשָׁעִים שִׁבְרֶתָ" (תהלים ג, ח). וכן מטעם זה ה'שן' הוא אחד מאבות הנזיקין (ראה גמ' בבא קמא דף ג ע"ב בשם שמואל) וזה גם סוד השיניים של עוג מלך הבשן שנתקעו בהר כשהוא ניסה לזרוק אותו על ישראל (ראה גמ' ברכות דף נד ע"ב). וכאשר מצרפים אותיות ת"פ של הלילי' עם ש"ן של הס"מ יוצא התיבה 'פשתן' (שתי ידות' לר' אברהם חזקוני פרשת בראשית ד"ה ואקדים מה שאחז"ל). לכן לעתיד לבוא ארץ ישראל תוציא 'צמר' מן הארץ שנאמר "יְהִי פֶסֶת בְּרַבְרָךְ" (תהלים עב, טו) (ראה גמ' כתובות דף קיא ע"ב בשם ר' חייא בר יוסף), אך לא פשתן שהוא כוחו של הס"מ (עיר דוד' לר' לודא בית התלמוד חדר ב אות תלו דף עו ע"ב ד"ה הנה כבר זכרנו).

זה הטעם שרבותינו אסרו להתפלל נגד 'מי המשרה' שהם מים שמשרים בהם את הפשתן (ראה משנה ברכות ג, ה ורבינו עובדיה מברטנורא שם וכן רש"י ברכות דף כה ע"ב ד"ה מי המשרה), כדי לא לערב את הטומאה עם הקדושה. ומה שבתורה הוא נכתב בשם 'פְּשֵׁתִים' (דברים כב, יא) ואילו רבותינו קראו לו 'פשתן' הכל עניין אחד הוא, כי האותיות י' ומ' שבסוף התיבה 'פשתים' הם בגמטריא נ' לכן 'פְּשֵׁתִים' יוצא שווה לתיבה 'פשתן'. ורבותינו שינו את התיבה שבתורה כדי לרמוז על כוחות הס"מ והלילי' אשר שולטים על ה'פשתן' (שתי ידות' לר' אברהם חזקוני פרשת בראשית ד"ה ואקדים מה שאחז"ל). משום כך אין לערב צמר עם פשתן, לפי שאין לערב כוחות הקדושה עם כוחות הטומאה ('בית א-ל' לר' אברהם חמוי על דיני ידיו הגדול בביאור 'לבשנו שעטנז') שאז השפע של הצמר מצד הקדושה נותן כוח בתוך הטומאה הוא הפשתן, וזה סוד איסור "לֹא תִלְבַּשׁ שְׁעִטְנָז צֶמֶר וּפְשֵׁתִים יַחְדָּו" (דברים כב, יא) (שתי ידות' פרשת בראשית ד"ה ואקדים מה שאחז"ל, 'זכר דוד' מאמר ראשון פרק עח דף ריד ד"ה 'יכמה הזהירו' בשם הרב שתי ידות).

ערבוב הצמר והפשתן גורם שהסטרא אחרא יכול (ידברי שלמה' לר' שלמה בן יחיאל דרוש לפרשת וירא ד"ה ובוה נבא אל המכוון) לקלקל את העולם, לכן הפרדתם היא תועלת לעולם (ידברי שלמה' לר' שלמה בן יחיאל דרוש לפרשת וירא ד"ה ובוה נבא אל המכוון). אמנם עיקר איסור חיבור צמר ופשתים אינו מצד הצמר אלא דווקא מצד הפשתן שהוא הקשה, ובשל כך הוא צריך להיות לבדו (אור החמה' על זוהר פרשת קדושים דף פז ע"א ד"ה 'וכתנא אמאי מהרמ"ק). ונרמזה ההפרדה הזאת של 'הפשתן' בכך שנקרא הפשתן בתורה גם בלשון "בד" כלומר שיהיה בדד ויחיד, וכפי שנאמר "וְלִבְשׁ הַפְּהֵן מִדֹּד בַּד וּמִכְנָסֵי בַד יִלְבַּשׁ עַל פְּשָׁרוֹ" (ויקרא ג, ו) (זוהר פרשת קדושים דף פז ע"א ד"ה 'כתיב ולבש', רבינו בחיי ויקרא יט, יט ד"ה וזוהר, 'מאה שערים' על טעמי המצוות המיוחס לרקנאטי מצוה תשעה וחמשים ד"ה וטעם מצוה). וזה חוץ מכך שהפשתן גם נקרא בשם "שש" שנאמר "וַיַּעֲשׂוּ אֶת הַקִּתְּנֹת שֵׁשׁ מַעֲשֵׂה אֲרָג לְאֶהָרֹן וּלְבָנָיו" (שמות לט, כז) ונרמז בתיבה "בד" שיוצאת בגמטריא מספר "שש" (אהבת יחונת' לר' יחונת אייבשיץ על הפטרת אמור ד"ה והיה).

חיבור הצמר והפשתן הוא חיבור שני הפכים (מאה שערים' על טעמי המצוות המיוחס לרקנאטי מצוה תשעה וחמשים ד"ה וטעם מצוה) מדת החסד של הצמר עם מדת הדין של הפשתן, וגורם להפוך את דרכיו של הקב"ה ממדת הרחמים למדת הדין (זכר דוד' לר' דוד זכות ממודינא מאמר ראשון פרק עח דף ריד ד"ה 'וכתיב נמי תניא' בשם הרב חסדי דוד). מטעם זה ה' יתברך גם הפריד בין "לבשוש" ללבוש המלאכים, שכאשר נראה ה' יתברך לנביא במראה הנבואה הוא נראה "בלבוש" צמר שנאמר "וַיִּשְׁעַר רֹאשׁוֹ כְּצֶמֶר נֶקָא" (דניאל ג, ט) "כְּצֶמֶר" – הוא הצמר. ואילו המלאכים (פירוש הרוקח' על התורה פרשת קדושים יט, יט) שיוודים למטה בשליחות ה' יתברך, מתלבשים בבגדי פשתן (ניצוצי אורות' להחיד"א אות א' על זוהר פרשת צו דף כו ע"ב) כפי שראה דניאל את המלאך ואמר "וַיֹּאמֶר לִי אֵיִשׁ לְבוּשׁ הַבַּדִּים אֲשֶׁר מַמְעַל לְמִימֵי הַיָּרֵךְ עַד מְתֵי קַח הַפְּלָאוֹת: וְאֲשַׁמַּע אֶת הָאִישׁ לְבוּשׁ הַבַּדִּים אֲשֶׁר מַמְעַל לְמִימֵי הַיָּרֵךְ" (דניאל יב, י-ז) (פירוש הרוקח' על התורה פרשת קדושים יט, יט).

ה' לא קיבל את הקרבן של קין בשביל לא לערב צמר ופשתן יחדיו

כאשר הקריבו קין והבל את מנחתם לה', כל אחד הביא לפי הכוח שהיה מושל עליו (מצודת דוד' להרדב"ז מצוה רלה ד"ה סוד כלאי בגדים, 'זכר דוד' לר' דוד זכות ממודינא מאמר ראשון פרק עח דף ריד ד"ה 'יכמה הזהירו'). קין היה בצורה ודמות הס"מ היות שנולד (עיר דוד' לר' דוד לודא בית התלמוד חדר ב אות תלו דף עז ע"ב ד"ה הנה כבר זכרנו) מזהמת זרעו (עיר דוד' בית התלמוד חדר ב אות תלו דף עז ע"ב ד"ה הנה כבר זכרנו) כי הפשתן הוא מ'מדת הדין' (מאה שערים' על טעמי המצוות המיוחס לר' מנחם רקנאטי מצוה תשעה וחמשים ד"ה ועל דרך האמת, 'זכר דוד' לר' דוד זכות ממודינא מאמר ראשון פרק עח דף ריד ד"ה 'יכמה הזהירו') הכוח המושל עליו (אלה המצוות' על טעמי המצוות לר' משה חאגיז סימן תקטז דף נא ע"ב) וכוחו של הס"מ, והוא רצה על ידי כן לתת חלק לשטן (שתי ידות' פרשת בראשית ד"ה ואקדים מה שאחז"ל) הוא הסטרא אחרא (עפ"י 'מעשה רוקח' על המשניות מסכת בבא קמא דף עו ע"ב ד"ה ובוה נבא לבאר, 'שתי ידות' פרשת בראשית ד"ה ואקדים מה שאחז"ל), כדי שיהיה לו שותפות בעולם (עיר דוד' בית התלמוד חדר ב אות תלו דף עז ע"ב ד"ה הנה כבר זכרנו).

ומעין זה עשו המצריים בארץ מצרים שהיו עובדים את הפשתן והיו משתבחים במיני הפשתים להיותו חלק אלהי שלהם שהוא הס"מ ושהם מצדו, כפי שנאמר עליהם "ויבשו עֲבָדֵי פִשְׁתִּים" (שעיה יט, ט). לכן כאשר ה' יתברך הכה את כל אלהי מצרים הוא הכה גם את הפשתן שנאמר "וְהַפֶּשֶׁתַּהּ וְהַשְּׁעֵרָה וְכִתְתָהּ" (עיר דוד' לר' דוד לידא בית התלמוד חדר ב אות תלו דף עז ע"ב ד"ה הנה כבר זכרנו. ועיי"ש דברים נפלאים). **ועוד הפשתן הוא הגרוע שב"פרי האדמה"** (ביאור הרד"ל על 'פרקי דרבי אליעזר' פרק כא, שתי ידות: פרשת בראשית ד"ה ואקדים מה שאח"כ) **והמדרגה התחתונה ש'החיצונים' נאחזים בה** (עיר דוד' בית התלמוד חדר ב אות תלו דף עז ע"ב ד"ה הנה כבר זכרנו). ונאמר עליו אצל קין "וַיָּבֵא קַיִן מִפְּרִי הָאֲדָמָה מִנְחָה לַה' (בראשית ד, ה) (פרקי דרבי אליעזר' פרק כא) זהו הפשתן, ונקרא בשם זה לפי שמזיק את האדמה למשך שבע שנים (ילקוט תורה/ להארי" ז"ל פרשת קדושים). והרמז לכך שקרבנו של קין היה הפשתן הגרוע שבדרגות (גבול בנימין לר' התורה לר' בנימין בראשית חלק ג דרוש א דף ג ע"ב ד"ה עוד דאנו) **נמצא בסופו אותיות התיבה 'קרבן' כשהן במילוי כך – קו"ף רי"ש ביי"ת נו"ן שיוצא התיבה 'פשתן'** (נדרך אמת' למהרח"ו על זוהר פרשת קדושים דף פז ע"ב אות א, 'צורר המור' פרשת כי תצא כב, יב ד"ה וכן לא תלכש שעטנו, עיר דוד' בית התלמוד חדר ב אות תלו דף עז ע"ב ד"ה הנה כבר זכרנו).

אמנם הָבֵל שעיקר יצירתו היה מזרעו של אדם הראשון (ר' משה דוד וואלי תלמיד חבר להרמח"ל בראשית פרק ד על הפסוק 'והאדם ידע את חוה') **ונולד מכל הטוב** (חסד לאברהם' לר' אברהם אזולאי זקנו של החידי"א מעין שביעי נהר כה ד"ה ובוה יפול לב) **והאור** (מדרש תלפיות' לר' אליהו הכהן מחבר 'שבת מוסר' ענף אדם הראשון ד"ה כסראה ס"מ שאדם הראשון מגילא ריאה) **בלי השמרים של זוהמת הנחש** (ילקוט דוד' לר' דוד בן נפתלי הירץ פוזנר פרשת בראשית ד"ה 'משמעות הפסוק' מהמחבר) **והיה בדמותו וצלמו של אדם הראשון אשר נעשה בצלם אלקים כפי שנאמר "כפי צלם אלקים עשה את האדם"** (בראשית ט, ו) (רבינו בחיי' על התורה ספר בראשית פרק ד, כה, 'עיר דוד' בית התלמוד חדר ב אות תלו דף עז ע"ב ד"ה הנה כבר זכרנו), **והביא מ'מדת הרחמים'** (מאה שערים' על טעמי המצוות המיוחס לרקנאטי מצוה תשעה וחמשים ד"ה ועל דרך האמת, יזכר דוד' לר' דוד זכות ממודינא מאמר ראשון פרק עז דף ריד ד"ה וכמה זוהיר) **שהוא הכוח המושל עליו** (אלה המצוות' על טעמי המצוות לר' משה חגיון סימן תקנא דף טא ע"ב), **כבשים מובחרים שעדיין לא נגזזו לצמר כדי להקריבם עם צמרם המשובח שנאמר "וְהָבֵל הָבִיא גַם הוּא מִבְּכֹרוֹת צֹאנוּ וּמִחֲלִבְהֶן"** (בראשית ד, ז) (מדרש תנחומא' בראשית ט, ט, 'פרקי דרבי אליעזר' פרק כא), **ואין לס"מ שום חלק בהם** (עיר דוד' לר' דוד לידא בית התלמוד חדר ב אות תלו דף עז ע"ב ד"ה הנה כבר זכרנו) (להרחבה על שרש מקור הזוהמא שבקין אשר באה מן הנחש הקדמון לעומת שרש הטוב של הבל ראה מאמרנו לפרשת וראא – יגלולו של פרעה הרשעי").

הקב"ה לא רצה לחבר בקרבן את הצמר והפשתן יחד (מצודת דוד' על טעמי המצוות להרד"ב מצוה רלה ד"ה וסוד כלאי בגדים) **שחיבורם מזיק לעולם** ('צורר המור' לר' אברהם סבע חמוי של ר' יוסף קארו פרשת כי תצא כב, יב ד"ה וכן לא תלכש) **לכן הוא העדיף לקבל את מנחת הבל המשובחת ולדחות את מנחת קין שהיתה פגומה** (רבינו בחיי' יקרא יט, יט ד"ה והכלאים נאסרו) **שנאמר "וַיִּשַׁע ה' אֶל הָבֵל וְאֶל מִנְחָתוֹ : וְאֶל קַיִן וְאֶל מִנְחָתוֹ לֹא שָׁעָה"** (בראשית ד, ז-ה) (פרקי דרבי אליעזר' לר' אליעזר בן הורקנוס פרק כא), **כי לעומת מנחת קין שהיה בה חלק לס"מ, הרי שבמנחת הבל לא היה לס"מ שום חלק** (עיר דוד' לר' דוד לידא בית התלמוד חדר ב אות תלו דף עז ע"ב ד"ה הנה כבר זכרנו). **וכאשר קין ראה כי מנחתו לא התקבלה ומנחת הבל כן התקבלה, הוא התקנא מאוד בהבל אחיו** (פרקי דרבי אליעזר' לר' אליעזר בן הורקנוס הנקרא ר' אליעזר הגדול פרק כא) **ונכנסה בו שנאה על כך שהוא הביא קרבן צמר וגרם שלא קיבלו את קרבן הפשתים שלו בשביל שלא לערבב צמר ופשתן – עד שקם עליו ורצחו** (יצמח דוד' למחבר שו"ת בית דוד חלק א' פרשת בראשית ד"ה יבוה יבן מ"ש עוד שם' ד"ה 'ויאפר זה כונת התרגום').

הניסיון לחבר בין הצמר שהוא מדת הרחמים והפשתן שהוא מדת הדין (רבינו בחיי' פרשת יקרא יט, יט ד"ה והכלאים נאסרו) **לא עלה אז יפה** (מאה שערים' על טעמי המצוות המיוחס לרקנאטי מצוה תשעה וחמשים ד"ה וטעם מצוה), **והביא לכך שבסוף גם הבל וגם קין נאבדו מן העולם** (רבינו בחיי' פרשת יקרא יט, יט ד"ה והכלאים נאסרו), **שהרי לבד מהבל שנרצח גם זרע קין כולו נאבד בזמן המבול** (פרקי דרבי אליעזר' פרק כא ובביאור הרד"ל שם, 'צורר המור' לר' אברהם סבע פרשת קדושים ד"ה ואמר וערתם עולתם) **וכך נאבדו שניהם מן העולם** (מאה שערים' על טעמי המצוות המיוחס לרקנאטי מצוה תשעה וחמשים ד"ה וטעם מצוה). **על כן ציותה התורה לא לקרב את מנחת הבל למנחת קין לעולם על ידי ציווי איסור 'שעטנז'** (זוהר פרשת קדושים דף פז ע"ב ד"ה מלה דא מאן אוכח), **שנא חס ושלוש יתערבבו למעלה שני הכוחות הרוחניים של הצמר והפשתן** (פרקי דרבי אליעזר' לר' אליעזר בן הורקנוס פרק כא ובביאור הרד"ל שם, 'צורר המור' לר' אברהם סבע פרשת קדושים ד"ה ואמר וערתם עולתם) **בעזרת כוח 'השטן' היוצא מהערבוב הגשמי של שניהם בארץ** (מאה שערים' על טעמי המצוות המיוחס לר' מנחם רקנאטי מצוה תשעה וחמשים ד"ה וטעם מצוה).

הלובש בגד שעשוי רק מפשתן מוגן מכל המזיקים הרוחניים

אמנם יש סגולה בפשתן לבדו, שהלובש בגד פשתן (מעשה רוקח' על התורה לר' אלעזר רוקח פרשת בלק ד"ה איתא בגמרא מהרמ"ק) **שאינו בו תערובת מינים אחרים כלל** (מדבר קדמות' להחיד"א מערכת פא אות יג, 'מעשה רוקח' על התורה לר' אלעזר רוקח פרשת בלק ד"ה איתא בגמרא מהרמ"ק) **ואפילו לא חוט אחד ממין אחר** (ספר 'סגולות ישראל' לר' שבתאי איש ליפשיץ מערכת ב אות ג ד"ה בגדי פשתן בשם 'חסד לאברהם') **הרי שהקטגור אצלו נהפך לסגור** (חסד לאברהם' לר' אברהם אזולאי עין יעקב נהר נב, 'מדבר קדמות' להחיד"א מערכת פא אות יט) **ואז אין שולט בו שום כישוף** (מדבר קדמות' להחיד"א מערכת פא אות יג, 'מעשה רוקח' על התורה לר' אלעזר רוקח פרשת בלק ד"ה איתא בגמרא מהרמ"ק) **או רוח רעה** (מעשה רוקח' על המשניות מסכת מנחות דף קב ע"ב) **ועין הרע** (מעשה רוקח' על התורה לר' אלעזר רוקח פרשת בלק ד"ה איתא בגמרא מהרמ"ק) **ושום מזיק או דבר רע** (מדבר קדמות' להחיד"א מערכת פא אות יט), **ואף אחד מהם לא מתקרב אצלו שסגולת הפשתן להרחיק את 'המזיקים'** (זרע שמשון' לר' שמשון נחמני פרשת יושב דף מא ע"ב ד"ה 'מדרש ויהי כדבריה' כפי שידוע אצלו). **והוא תועלת לגדולים ולקטנים, בין אם הם בחיים ובין אם הם חלילה מתים** (ספר 'סגולות ישראל' לר' שבתאי איש ליפשיץ מערכת ב אות ג ד"ה בגדי פשתן בשם 'חסד לאברהם').

בגד הפשתן הנקי מכל דבר אחר מציל גם את התינוק מכל מיני היזק (ספר 'סגולות ישראל' מערכת ב אות ג ד"ה בגדי פשתן בשם 'חסד לאברהם') **לכן אפילו אדם שמוחזק חלילה שמתו לו הרבה בנים על ידי מזיקים או רוחות רעות, אם ילביש את בנו הנולד לו בבגדי פשתן בלבד ללא שום חוט נוסף של מין אחר, הרי שהילד בטוח מכל היזק רוחני ויחיה ולא ימות. אמנם הגנת הפשתן היא דווקא מהיזק רוחני** (חסד לאברהם' עין יעקב נהר נב, ובקיצור ב'קהלת יעקב' ערך 'פשי' ד"ה 'סגולת לבושי' בשם הרמ"ק וה'חסד לאברהם') **כמו רוח רעה** (עפ"י 'מעשה רוקח' על המשניות מסכת מנחות דף קב ע"ב) **ועין הרע** (עפ"י 'מעשה רוקח' על התורה פרשת בלק ד"ה איתא בגמרא מהרמ"ק) **וכל מיני כישוף** (עפ"י 'מדבר קדמות' מערכת פא אות יג, עפ"י 'מעשה רוקח' על התורה פרשת בלק ד"ה איתא בגמרא מהרמ"ק, 'גבול בנימין' לר' בנימין הכהן חלק ג דרוש ט פרשת יושב ד"ה 'בב"ר פרק פ"ט בכל עצב יהיה מותר' עפ"י ילקוט ראובני) **ושאר מקטרגים** (לקט שמואל' לר' שמואל פיבוס הכהן ערך אדם אות יט דף ג ע"ב עוד היתר), **אך לא מדברים טבעיים וגשמיים כמו אש, מים, רוח, קור וחום** (חסד לאברהם' עין יעקב נהר נב, ובקיצור ב'קהלת יעקב' ערך 'פשי' ד"ה 'סגולת לבושי' בשם הרמ"ק וה'חסד לאברהם').

פרעה הרשע מלך מצרים השיג וידע בחכמתו את סגולת לבישת בגדי הפשתן, ולכן היה מלובש כולו בבגדי פשתן לבן ללא שום חוט של בד אחר, ואז היה מתגאה בפני חכמיו ושריו ואומר להם שהוא 'אֶלֹהֵי' והראיה והמופת לכך היא, שכל חכמיו וחרטומיו לא יכולים לשלוט בו בכישופיהם – והם לא ידעו שהדבר היה תלוי בכוח סגולת הבגדים (חסד לאברהם' לר' אברהם אזולאי זקנו של החיד"א עין יעקב נהר נב). **וכאשר יוסף נעשה מלך במצרים היה צריך להלבישו בבגדים חשובים** (ראה רש"י בראשית מא, מג) **לכן פרעה הלבישו בגדי שש שהם בגדי פשתן, אך הוסיף לו גם "רֶבֶד הַזָּהָב" על צווארו כדי שלא יצליח בו כוח סגולת הפשתן שנאמר "וַיִּסְכַּר פְּרָעָה אֶת טְבַעְתּוֹ מַעַל יָדוֹ וַיִּתֵּן אֹתָהּ עַל יַד יוֹסֵף וַיִּלְבַּשׁ אֹתוֹ בְּגָדֵי שֵׁשׁ וַיַּשֵּׂם רֶבֶד הַזָּהָב עַל צוּאָרוֹ"** (בראשית מא, מג) (חסד לאברהם' לר' אברהם אזולאי זקנו של החיד"א בחלק עין יעקב נהר נב, והובא בקיצור בספר 'קהלת יעקב' לר' יעקב צבי יאליש מחבר ספר 'ילקוט הרועים' בערך 'פשי' ד"ה 'סגולת לבושי' בשם הרמ"ק וה'חסד לאברהם'). **ואף שיוסף הצדיק ידע ברוח הקודש שמי שלובש רק פשתן לא שולט בו עין הרע ולא רוח רעה ולא שום מיני כישוף, עם זאת הסכים לשים עליו לפי שעה את "רֶבֶד הַזָּהָב", בכדי להראות לפרעה שהוא כביכול לא מכיר את סוד לבישת הפשתן. אך כשהגיע לביתו פשט מעליו את רביד הזהב, ופרעה לא ידע את הדבר** (חסד לאברהם' לר' אברהם אזולאי זקנו של החיד"א בחלק עין יעקב נהר נב).

וכשישראל הלכו במדבר הם פחדו שבלעם ובלק ישלטו בהם בכישוף ועין הרע, לכן הם התאוו ללבוש בגדי פשתן (ראה גמי סנהדרין דף קו ע"א) **וכך לא יוכלו לשלוט בהם** (מעשה רוקח' על התורה לר' אלעזר רוקח פרשת בלק ד"ה יאיתא בנמרא מהרמ"ק). ואף שהקב"ה בוודאי היה מציל אותם בלי צורך בשום תחבולה, אבל הם היו חוששים כי לא בכל יום מתרחש נס. לכן התלבשו בגדי פשתן להינצל מהם. **ובלעם ובלק חשבו שכן היא דרך הסגולה במה שלובשים בגדי פשתן והם לא יכולים לשלוט בישראל בשום אופן.** לכן בלעם נתן לבלק עצה להכשילם בזנות, כי אם הם לבושים בפשתן לגמרי בלי שום סוג בד אחר אזי גם אין עליהם בבגד ציצית עם צבע תכלת שצריך להיות עשוי מצמר (ראה גמי יבמות דף ד ע"ב) ואשר יש בכוחו להציל את האדם מחטא הזנות (מעשה רוקח' לר' אלעזר רוקח על המשניות מסכת מנחות דף קב ע"ב), וכפי שנרמז בפסוק "נֶאֱפָה אִשָּׁה חֶסֶר לֵב" (משלי ו, לב) שמי ש"נֶאֱפָה" עם אשה בוודאי הוא חסר ל"ב חוטים של הציצית, כי אם היה לו ציצית כראוי היתה המצוה מצילה אותו מהחטא (מעשה רוקח' על התורה פרשת בלק ד"ה יבזה שכתבתי מהארי"ז), מעשה רוקח' על המשניות מסכת מנחות דף קב ע"ב מהארי"ז). והוסיף בלעם לומר לבלק כי אם ישראל כן יהיו לבושים בציצית כראוי וינצלו מחטא הזנות – הרי שמכל מקום הוא יוכל להם בכשפים ועין הרע כי הם לא יהיו לבושים רק בבגדי פשתן (מעשה רוקח' על המשניות לר' אלעזר רוקח מסכת מנחות דף קב ע"ב, מעשה רוקח' על התורה פרשת בלק ד"ה יבזה שכתבתי).

הכהן הגדול היה לובש ביום הכיפורים בגדי פשתן שלא יקנאו בו החיצונים

מטעם זה כאשר הכהן הגדול היה צריך להיכנס לקודש הקודשים ביום הכיפורים, מקום בו לא היה רשות לאף אדם או מלאך להיכנס (ראה גמי ירושלמי מסכת יומא פרק א הלכה ה), **הוא היה לובש זווקא בגדי פשתן לבנים שעל ידיהם גרם שלא יקנאו בו 'החיצונים' בכניסתו, כי הפך אותם מקטגור לסנגור** (חסד לאברהם) עין יעקב נח נב) **וזוהי עצה טובה שנתן הקב"ה במצוותיו לישראל** (ספר יסודות ישראל מערכת ב אות ג ד"ה בגדי פשתן). ועוד שעל ידי לבישתן היה הכהן הגדול מכניע את כוחות הכישוף. וכן היה עם רחב מהעיר יריחו, שהטמינה את המרגלים שריגלו בעיר בין "פִּשְׁתֵי הַעֵץ" כלומר בפשתים שנאמר "וְהָיָה הָעֵלֶתְם הַגֵּהָ וְתִטְמְנֶם בְּפִשְׁתֵי הַעֵץ הָעֲרֹכֹת לָהּ עַל הַגֵּץ" (יהושע ב, ו) **על מנת להגן עליהם שלא יזהו באמצעות כישוף שהם מרגלים** (אהבת יחונת' לר' יהונתן אייבשיץ הפטרת שלח ד"ה וְהָיָה הָעֵלֶתְם הַגֵּהָ). ומטעם זה נוהגים בחלק מההילות ישראל ללבוש ביום הכיפורים בגד פשתן לבן (ראה ידרכי משה על יום הכיפורים סימן תר"י סעיף ב וברמ"א על שו"ע סימן תר"י סעיף ד) הנקרא 'קיסל', שלא מעורב בו מין אחר (ספר זכירה לר' זכריה סימנר דף נד ע"א ולכן טוב).

וזה גם הטעם שיש מקפידים להלביש את הנפטר זווקא בתכריכים לבנים העשויים מבד הפשתן (רמב"ם הלכות אבל פרק ד הלכה א, 'מעבר יבוק' לר' אהרן בריה ממודינא אמרי נועם פרק כו), לפי שלבישת הפשתן הוא תועלת למתים כמו לחיים – להינצל מהמקטרגים ולהפכם לסנגורים, בין אם האדם נפטר ונקבר בארץ ובין אם הוא נפטר ונקבר בחוץ לארץ (חסד לאברהם לר' אברהם אזולאי עין יעקב נח נב). **ואולי מטעם זה רבן גמליאל ציוה את בני ביתו שיקברוהו זווקא בתכריכים של פשתן.** ולאחר שקברו אותו בבגדי פשתן כפי בקשתו, החלו לנהוג כל העם לקבור את מתיהם דווקא בבגדי פשתן (ראה גמי כתובות דף ח ע"ב). **וכן ראוי לכל בעל נפש שיחוס על נפשו ויכין מלבושי פשתן שאין בהם שום חוט ממין אחר, על מנת שילבישוהו בהם לאחר פטירתו** (אורות אליה לר' אליעזר פאפו מחבר היפלא יוע"י בשם ילקוט ראובני דף סז) **או שיצווה כן את ה'חברה קדישא' וקרוביו לעשות לו.**

בציצית ובבית המקדש כלולים כל הכוחות ולכן הותר בהם שעטנז

חיבור הצמר והפשתן נאסר בכל בגד, למעט בבגד הציצית הרומז למלכות שמים (יאלה המצוות' על טעמי המצוות לר' משה חאגיז סימן תקנא דף נא ע"ב) **וזה כאשר הבגד עצמו עשוי מפשתן ויש בו פתיל תכלת העשוי מצמר** (ראה גמי יבמות דף ד תחילת ע"ב). והסיבה לכך, לפי שכל הכוחות כבר כלולים בין הלבן והתכלת שבציצית (ירבני בחיי ויקרא יט, יט) **לכן הציצית נקראת 'שלימות המעשה'** (והר פרשת קדושים דף פו ע"ב ד"ה וְאֵי תִימָא). **וכיון שבלבן ובתכלת שבמצות ציצית כבר כלולים כל הכוחות המשתנים זה מזה** (מאה שערים' על טעמי המצוות המיוחס לרקנאטי מצוה תשעה וחמשים ד"ה ועל דרך האמת) **לכן לבישת השעטנז בציצית לא מערבב את הכוחות העליונים כי הם כבר נכללים בה** (ירבני בחיי ויקרא יט, יט), **כולל 'הקליפה' שיש לה יניקה ממנה. וכך נמצא כי 'הפשתן'** (מקדש מלך' על זוהר פרשת קדושים דף פו ע"ב סוף ד"ה כלאים) **שהוא הדין הקשה** (אור החמה' על זוהר פרשת קדושים דף פו ע"א ד"ה ולבש הכהן ממהר"ו) **שייך גם בציצית** (מקדש מלך' על זוהר פרשת קדושים דף פו ע"ב סוף ד"ה כלאים).

וכן הותר שעטנז בבגדי הכהנים בשעת העבודה בבית המקדש מאותו הטעם שכל הכוחות כלולים שם (מאה שערים' על טעמי המצוות המיוחס לרקנאטי מצוה תשעה וחמשים ד"ה ועל דרך האמת) **ורומז למלכות שמים** (יאלה המצוות' על טעמי המצוות לר' משה חאגיז סימן תקנא דף נא ע"ב), שהרי בית המקדש של מטה מכוון כנגד בית המקדש של מעלה (ירבני בחיי פרשת ויקרא יט, יט) **וכלול במקדש למטה כל הכוחות של המקדש למעלה** (ירבני בחיי פרשת ויקרא יט, יט, 'מאה שערים' על טעמי המצוות המיוחס לרקנאטי מצוה תשעה וחמשים ד"ה ועל דרך האמת) **וכל עניני המקדש של מטה הם דוגמת עניני המקדש של מעלה** (מאה שערים' על טעמי המצוות המיוחס לרקנאטי מצוה תשעה וחמשים ד"ה ועל דרך האמת). **וכשהכהן היה נכנס למקדש למטה הרי הוא היה נכנס למקום בו נמצאת 'השלימות' שכל העבודות נעשו שם בשלימות מופלאה, כאשר הם כלולים מדין ורחמים ביחד וממתקים כעין שלמעלה זה בזה.** ועל כן לא היה חשש בעבודת הכהן במקדש כשהוא לבוש בצמר ופשתן יחדיו (והר פרשת קדושים דף פו ע"א ד"ה וכד עייל. וראה יאור החמה' על זוהר פרשת קדושים דף פו ע"א ממהר"ו) (להרחבה בקשר בין המקדש של מעלה למקדש של מטה ראה מאמרנו לפרשת פיקודי – 'השראת השכינה על הארץ').

אמנם כאשר היה צריך להרים מעל המזבח את הדשן שהוא אפר קרבן העולה שבה לכפר על מחשבת הלב לעבודה זרה, היה צריך שיהיה רק את מלבושי הדין הקשה של הפשתן (והר פרשת קדושים דף פו ע"א ד"ה וכתבא אמאי) **כי אז ניתן ל'חיצונים' חלקם ולא רוצים שהם ייהנו מאור החסד של הצמר** (נצוצי אורות' להחיד"א על זוהר פרשת קדושים דף פו ע"א סוף אות א בשם הרמ"ז) **ואז מוסר כח 'הטומאה' שנשרף שם ונעשה לאפר** (יאור החמה' על זוהר פרשת קדושים דף פו ע"א ד"ה ילבש הכהן ממהר"ו) **ומתכפר לאדם אותם עוונות הבאים מצד הסטרא אחרא** (והר פרשת קדושים דף פו ע"א ד"ה וכתבא אמאי). **לכן בשעה שהיה הכהן מרים את הדשן, כל ארבעת הבגדים שלו היו עשויים מפשתן** (נצוצי אורות' להחיד"א על זוהר פרשת קדושים דף פו ע"א סוף אות א בשם הרמ"ז) **וכפי שהצטוו על בגדי הכהן שנאמר "צו אֶת אֶהֱרֹן וְאֶת בְּנָיָו לְאָמֹר זֹאת תִּזְרֹת הָעֶלְהָ הוּא הָעֶלְהָ עַל מוֹקְדָה עַל הַמִּזְבֵּחַ כֹּל הַלְּיָלָה עַד הַבֶּקֶר וְאֵשׁ הַמִּזְבֵּחַ תִּוָּקֵד בּוֹ: וְלָבַשׁ הַכֹּהֵן מִדּוֹ בַד וּמִיְקַנְסֵי בַד יִלְבָּשׁ עַל בְּשָׂרוֹ וְהָיָה אֶת הַדֶּשֶׁן אֲשֶׁר תֹּאכַל הָאֵשׁ אֶת הָעֶלְהָ עַל הַמִּזְבֵּחַ וְשָׂמוּ אֶצֶל הַמִּזְבֵּחַ"** (ויקרא ו, ב-א) (יאור החמה' על זוהר פרשת קדושים דף פו ע"א ד"ה ילבש הכהן ממהר"ו).

"שעטנז" בבגדי הכהן הדיוט היה מצוי בחלק שנקרא 'אבנט' (מצודת דוד' על טעמי המצוות להרדב"ז מצוה שיו ד"ה סוד הבגדים) שעליו נאמר "וְאֶת הָאֲבֵנִט שֶׁשׁ מִשְׁזָר וְתִקְלָת וְאֶרְגָּמוֹן וְתוֹלַעַת שָׁנִי מַעֲשֵׂה רֶקֶם כְּאֶשְׂרֵי צִוָּה ה' אֶת מֹשֶׁה" (שמות לט, כט), "תִּקְלָת וְאֶרְגָּמוֹן וְתוֹלַעַת שָׁנִי" – מצמר, "שֶׁשׁ מִשְׁזָר" – מפשתן (עין הדעת טוב - מאמרים לר' חיים ויסאל משלי לא ד"ה דרשה וכו' צמר ופשתים). **והאבנט היה מעין חגורה שקשרה את כל הבגדים יחדיו** (מצודת דוד' להרדב"ז מצוה שיו ד"ה סוד הבגדים) **בבחינת שלימות – לכן הותר בה שעטנז** (מצודת דוד' להרדב"ז מצוה רלה ד"ה סוד כלאי בגדים). **וכך כל בגדי הפשתן של הכהן היו מותרים בלבישה מחוץ לעבודת המקדש, לבד מהאבנט שהיה עשוי משעטנז ונאסר השימוש בו מחוץ למקדש** (מצודת דוד' להרדב"ז מצוה שיו ד"ה סוד הבגדים). **וכאשר משה רבינו שימש במשך שבעת ימי המילואים ככהן במשכן הוא לא לבש שעטנז בבגדיו, אלא לבש רק "חלוק לבן שאין בו אימרא" – כלומר חלוק לבן מפשתן ללא צמר** (ראה תוס' עבודה זרה דף לד ע"א בסופו שאימרא היא עימרא כלומר צמר). **והיה זה לפי שעדיין לא שרתה השכינה במשכן בכל שבעת ימי המילואים** (ספר הליקוט' לר' יחיאל היילפרין לוחבר יסוד הדורות' ערך משה אות קכא), **כך שלא היתה 'שלימות', ולכן לא היה למשה רבינו היתר ללבוש בגד שעטנז.**

'השעטנז' הוא לבוש השטן והלובשו מעורר עליו את הסטרא אחרא

אדם שלובש בזמן הזה בגד שעטנז עושה איסור גדול (שלי"ה הקדוש' שער האותיות אות ק' ד"ה ואם הוא מחויב), **מסלק מעליו את רחמיו של ה' יתברך** ('נפלאים מעשיו' לר' אברהם חמוי מערכת ש אות כא), **מעורר עליו את הכוחות הרעים** (וזהו פרשת קדושים דף פו ע"א ד"ה ועד יומא), **מגביר את 'הקליפות'** (מקדש מלך' זוהר קדושים ע"ב סוף ד"ה כלאים) **ומחבר את שני מיני המזיקין 'אף' ו'חמה'** (צנור המור' לר' אברהם סבע מגילת אסתר פרק א אות יא ד"ה ולכן צוה להביא). **ואז רוח רעה מהסטרא אחרא עולה עליו** (מאה שערים' על טעמי המצוות המיוחסת לרקנאטי מצוה תשעה וחמשים ד"ה ועל דרך האמת) **שוהה ושולטת** (וזהו פרשת קדושים דף פו ע"א ד"ה ועד יומא דין) **ומתלבשת בו** (זכר דוד' לר' דוד זכות ממודינא מאמר ראשון פרק עח דף ריד ד"ה יכמה הזהירו' בשם חיי אברהם). **והיא יכולה להזיק לו** (וזהו פרשת קדושים דף פו ע"א ד"ה ועד יומא דין) **כי האדם מכוסה אז ב'טלית' שלה** – **הוא בגד השעטנז** (זכר דוד' מאמר ראשון פרק עח דף ריד ד"ה יכמה הזהירו' בשם חיי אברהם, 'אלה המצוות' על טעמי המצוות לר' משה חאגיז סימן תקנא דף נא ע"ב). **ומעין זה היה אצל ושתי המלכה שציוותה את בנות ישראל לטוות לה צמר ופשתן יחדיו** (ראה יתרום יונתן' על אסתר יא, א), **ועל ידי חיבורם גרמה שהתחברו בה שני המזיקין וגרמו שנשרפה ערומה בשבת** (צנור המור' לר' אברהם סבע על מגילת אסתר פרק א אות יא ד"ה ולכן צוה ד"ה וכל זה).

לכן כדי להרחיק מהאדם את כוח הטומאה הזאת אסרה התורה את לבישת 'השעטנז' (צנור המור' פרשת קדושים ד"ה ואמר וערלתם עורלתו. וראה ירקנאטי' פרשת קדושים ד"ה את חוקתי תשמורו). **וזה כוונת הפסוק 'ויבגד כְּלָאִים שְׁעֵטָנָז לֹא יַעֲלֶה עָלֶיךָ' (ויקרא יט, ט), כי אם תימנע מבגד שעטנז אזי "לא יעלה עליך" רוח אחרת מהסטרא אחרא לשלוט בך** (וזהו פרשת קדושים דף פו ע"ב ד"ה ועל דא). **ואם להיפך, שכן תלבש בגד כלאים שעטנז, אזי "יעלה עליך" רוח הטומאה כי חבירת את שני ההפכים של מדת הדין ומדת הרחמים** (מאה שערים' על טעמי המצוות מצוה תשעה וחמשים ד"ה ועל דרך האמת) **וישלוט בך השטן והיצר הרע** (נבול בנימין' לר' בנימין הכהן חלק ג דרוש נה לשעטנז דף קא ע"ב ד"ה הרי הוכחטו). **וכיון שאדם זה הלובש שעטנז מתכסה באותה שעה בטליתו של השטן, לכן אם אדם רואה את חברו יודע שהוא לובש בגד העשוי מצמר ופשתן יחדיו, צריך לקרוע את בגדו מעליו, ואפילו שהוא נמצא בשוק** (חיי אברהם' לר' אברהם כלפון דף נ ע"ב אות כ ד"ה יטעם איסור שעטנז' בשם בעלי הרמז) **ובלי הבגד הזה הוא יתבזה בעיני הבריות. וצריך לעשות כך גם אם מדובר ברבו** (ראה שו"ע יורה דעה סימן שג, רמב"ם הלכות כלאים פרק עשירי סעיף כט).

לבוש השעטנז הוא ממש לבוש השטן בר מינן. לכן שעטנז הם אותיות 'שטן' – ע"ז ('שלי"ה הקדוש' תורה שבכתב פרשת כי תצא תורה אור ד"ה שלא להסגיר, 'חיי אברהם' לר' אברהם כלפון דף נ ע"ב אות כ ד"ה יטעם איסור שעטנז' בשם בעלי הרמז), **וכן 'שעטנז' הוא נוטריקון של הפעולות שעושים ביד והם 'ששע' – שהוא סירוק והחלקה, טוה' – שהוא טווית החוט, נצ' – שהוא אריגת הצמר עם הפשתן** (נמרא נידה דף סא ע"ב על פי רש"י שם). **כאשר ראשי התיבות של 'שוע טוה נזו' יוצא 'שטן'** (טעמי המצוות' לרבי מנחם הבבלי לא תעשין ש"כ). **ולבוש זה מעורר שני מקטרגים גדולים** (עפ"י יגרת הטיוול לאחיו של המהרי"ל מפראג עם פירוש רבבות אפרים בחלק 'השמות' על חלק הפשט אות ה ד"ה שעטנז. ראה 'צנור המור' פרשת קדושים פרק ט, כד ד"ה ואמר ערלתם עורלתו) **הנקראים 'אף' ו'חמה'** (צנור המור' מגילת אסתר פרק א אות יא ד"ה ולכן צוה להביא). **לכן התיבה 'שעטנז' מתחלקת לשניים 'שטן-עז' כנגדם** (יגרת הטיוול לאחיו של המהרי"ל מפראג עם פירוש רבבות אפרים בחלק 'השמות' על חלק הפשט אות ה ד"ה שעטנז. ראה 'צנור המור' פרשת קדושים פרק ט, כד ד"ה ואמר ערלתם עורלתו). **ומטעם זה ציוו חכמים לתייג בספר תורה את האותיות "שעטנז" ג"ץ"** (ראה נמי מנחות דף כט ע"ב בשם רבא), **על מנת להציל את ישראל מכוח הטומאה הזאת** (צנור המור' פרשת קדושים ד"ה ואמר וערלתם עורלתו. וראה ירקנאטי' פרשת קדושים ד"ה את חוקתי תשמורו). **וגם התיבה 'גץ' הוא שם של מקטרג אחד. והתגין שעושים על כל האותיות האלו נעשים כמו חרב וחנית להינצל מכל המקטרגים הללו** (יגרת הטיוול לאחיו של המהרי"ל מפראג עם פירוש רבבות אפרים בחלק 'השמות' על חלק הפשט אות ה ד"ה שעטנז).

הלובש בגד 'שעטנז' נדמה לכומר ואין תפילתו נשמעת ארבעים יום

אדם שלובש שעטנז הרי בגדיו פגומים (ילקוטי הלכות' לר' נתן מרמיינוב הלכות ציצית א ד"ה וזה בחינת איסור שעטנז) **והוא נעשה לחלקו של השטן ומתחבר אתו ומחזק את כוחו** ('השלי"ה הקדוש' תורה שבכתב פרשת כי תצא ד"ה שלא להסגיר), **ונחשב באותה העת כעוסק במעשי כשפים** (ספר זכריה' לר' זכריה סימנר דף לה ע"א ד"ה הנשא כלים) **וככומר לעבודה זרה** (טעמי המצוות' לרבי מנחם הבבלי לא תעשין ש"כ, 'שלי"ה הקדוש' תורה שבכתב כי תצא ד"ה שלא להסגיר), **שכך באמת נהגו בעבר כומרי עובדי העבודה זרה ללבוש בגדי שעטנז** (עפ"י 'מורה נבוכים' להרמב"ם חלק ג פרק לו). **והשכינה דורשת לנקום באדם זה על שחיבר את הצמר והפשתן, וכפי שרמז שלמה המלך ואמר "דַרְשָׁה צְמֹר וּפְשֵׁתִים וַתַּעַשׂ בְּחֶפְזָה כְּפִיָּה" (משלי לא, יג) (וזהו פרשת קדושים דף פו ע"ב ד"ה ורא דרשה), כי אשת חיל דורשת ואומרת "מי הוא זה המתחר איתך?!" כדי להינקם ממנו. אבל אדרבא וַתַּעַשׂ בְּחֶפְזָה כְּפִיָּה" בחיבורם במקום בית המקדש, לפי ששם הותר לבישת שעטנז (טור פסדה' לר' חיים הכהן על אורח חיים הלכות שבת סימן שח סעיף מז ד"ה יש אסורים לטלטל) **לכהנים בעת עבודת הקודש** (עפ"י 'מאה שערים' על טעמי המצוות המיוחסת לרקנאטי מצוה תשעה וחמשים ד"ה ועל דרך האמת).**

מלאך סנדלפו"ן הקושר כתרים לקונו מתפילותיהם של ישראל (שפתי כהן על התורה' פרשת קדושים ד"ה את חוקתי תשמור, יזכר דוד' לר' דוד זכות ממודינא מאמר ראשון פרק עח דף ריד ד"ה יכמה הזהירו' בשם רקנאטי, יזכר המלך' על טעמי המצוות לר' אברהם בראד שער ב' פרק נח דף קה ע"א טור ב) **ומעלה את התורה והמעשים הטובים של ישראל עד לכתר העליון** (ראה 'מגיד משרים' פרשת בשלח ד"ה וזה סוד) **אינו מקבל את תפילת הלובש שעטנז עם שאר התפילות** (רקנאטי' פרשת קדושים ד"ה את חוקתי תשמור, 'שפתי כהן על התורה' פרשת קדושים ד"ה את חוקתי תשמור, יזכר דוד' מאמר ראשון פרק עח דף ריד ד"ה יכמה הזהירו' בשם רקנאטי, יזכר המלך' על טעמי המצוות לר' אברהם בראד שער ב' פרק נח דף קה ע"א טור ב), **לפי שנדמה לו אותו האדם כעובד עבודה זרה שנותן כוח לטומאה** (רקנאטי' פרשת קדושים ד"ה את חוקתי תשמור, 'ספר ציוני' פרשת קדושים ד"ה וכן המשכילים, עיר מקלט סימן רמו, יזכר דוד' מאמר ראשון פרק עח דף ריד ד"ה יכמה הזהירו' בשם רקנאטי, יזכר המלך' על טעמי המצוות לר' אברהם בראד שער ב' פרק נח דף קה ע"א טור ב) **המתגבר ומקטרג** (ילקוטי דוד' פרשת קדושים ד"ה יכל הלובש' בשם המקובלים). **לכן אין תפילתו עולה ואין דיבורו מתקבל בשמים** (ילקוטי הלכות' לר' נתן הלכות ציצית א ד"ה וזה בחינת איסור שעטנז).

די בכך שהאדם לבש יום אחד בגד שעטנז (נדרושי הצלי"ח' לנודע ביהודה דרוש ט אות ו) **ואפילו בשוגג, שאז אין תפילתו נשמעת ומקובלת כלל** (יקב הישר' פרק מו) **במשך ארבעים יום** (נדרושי הצלי"ח' לנודע ביהודה דרוש ט אות ו). **וכתבו בשם המקובלים שאין תפילתו של אותו האדם מתקבלת אף אם הוא מתפלל כראוי ובכוונות הראויות, כל זמן שלא נזהר מללבוש שעטנז בשעת התפילה** ('יסוד ושרש העבודה' שער תמישי פרק א). **ואפילו ביום הכיפורים שאין אז רשות לשטן לקטרג על עם ישראל, אם האדם לובש שעטנז הרי גובר כוחו של השטן והוא מקטרג עליו גם באותו היום**. משום כך אפילו שהותרו בגדי הכהונה עם שעטנז לכהנים במקדש, הרי הכהן הגדול לא היה לובשם ביום הכיפורים בשביל לא לתת למקטרג שום צד להיאחז בו (יערות דבשי' לר' יהונתן אייבשיץ חלק א דרוש ה ד"ה ולכן אמרת) **ואנבטו היה עשוי אז רק מפשתן** (אור החמה' על זוהר פרשת קדושים דף פו ע"א ד"ה ילבש הכהן ממחרתו ובשם הרמב"ם). **וכן יהיה לעתיד לבוא שכל בגדי הכהנים יהיו רק מפשתן שנאמר "הָיָה בְבוֹאֶם אֶל שַׁעַר הַחֵצֵר הַפְּנִימִית בְּגָדֵי פְשֵׁתִים יִלְבְּשׁוּ וְלֹא יַעֲלֶה עֲלֵיהֶם צֶמֶר בְּשַׁרְתָּם בְּשַׁעַר הַחֵצֵר הַפְּנִימִית וּבְיָתָהּ"** (יחזקאל מד, יז) **כי אי יתוקן הפשתן לגמרי** (תורת חס"י לר' חיים הכהן חלק ב' פרשת אמור דף רצא ע"ב טור ב ד"ה והיה בבאם אל שערי', במהרה בימינו אמן).

<p>העלון גם לעילוי נשמות: אליהו בן גיטל ז"ל ת.צ.ב.ה.</p>	<p>העלון גם לעילוי נשמות: מאיר בן משה ז"ל, יונה בן שמואל ז"ל, ברטה בתיה בת לייב ז"ל, מרים בת שמואל ז"ל ת.צ.ב.ה.</p>	<p>העלון גם לעילוי נשמות: ששון בן חנה ז"ל ת.צ.ב.ה.</p>	<p>העלון גם לעילוי נשמות: רמי בת טוביה ז"ל זיה רצון ה' ויבקר ששור אמתה שלימה ובראה בכל אברה נמיהה ת.צ.ב.ה.</p>	<p>העלון גם לעילוי נשמות: אליהו בן גולברג ז"ל ת.צ.ב.ה.</p>	<p>העלון גם לעילוי נשמות: עליזה יפה ז"ל ת.צ.ב.ה.</p>
<p>העלון גם לעילוי נשמות: יהודית בת ורדה רוזיטה הויז</p>	<p>העלון גם לעילוי נשמות: עליה בת אסתר ז"ל, שרה אשתו בת מסודי ז"ל</p>	<p>דוד יוסף בן זילפה שיחורו במחנה לאיתנו בראד ושלם, אורך ימים תמות חיים בשפתיה:</p>	<p>העלון גם לעילוי נשמות: סליה אסתר בת אלינו ז"ל (כתיב שפחת מנחה) שרה בת אלינה ז"ל זכות הלימוד יעמוד לתן לרפואה</p>	<p>העלון גם לעילוי נשמות: מריס בת רבקה ז"ל</p>	<p>העלון גם לעילוי נשמות: רפאל משה בן רבקה ז"ל בכל רמיזת אברו ושרי גידו, וזיכה לבריאות איתנה לאורך ימים!</p>
<p>העלון גם לעילוי נשמות: הפצת העלון השבע להצלת ידיד נמשו של מחבר העלון שמואל בן אולנה ז"ל שה' יתברך יזכה אותו להקים בקרוב בית נאמן בישראל</p>	<p>העלון גם לעילוי נשמות: יעקב בן רחל ז"ל שה' יקומו ממתות חיליו ויהיה בריא וחזק בכל אבריו</p>	<p>העלון גם לעילוי נשמות: אבישולם בן רות ז"ל</p>	<p>העלון גם לעילוי נשמות: רפאל משה בן רבקה ז"ל בכל רמיזת אברו ושרי גידו, וזיכה לבריאות איתנה לאורך ימים!</p>	<p>העלון גם לעילוי נשמות: מריס בת רבקה ז"ל</p>	<p>העלון גם לעילוי נשמות: רפאל משה בן רבקה ז"ל בכל רמיזת אברו ושרי גידו, וזיכה לבריאות איתנה לאורך ימים!</p>